Kız ve Geko

Çınar BİBER

Kız ve Geko

Çınar BİBER

Maya dünyayı yakından izlemeyi çok severdi. Büyüteç kolyesi ve parlak sarı geko tişörtüyle bahçesinin her köşesini keşfederdi. Güneşli bir sabah, bahçe duvarında şaşırtıcı bir şey gördü. Küçük, soluk yeşil bir geko pürüzsüz yüzeye dimdik tırmanıyordu! Maya şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Bunu nasıl yapıyor?" diye fısıldadı.

Geko hızla hareket ediyor, minik parmakları sanki sihirliymiş gibi duvarı kavrıyordu. Maya kocaman ela gözleriyle izledi; iki topuz yapılmış kıvırcık siyah saçları, yaklaşmak için eğildikçe zıplıyordu. "Sen hiç kaymıyorsun," dedi. "Sırrın ne?" Geko gülümsüyor gibiydi, altın rengi gözlerini kırptı. Maya bu küçük tırmanıcının nasıl çalıştığını mutlaka öğrenmesi gerektiğini biliyordu.

Maya komşusunun evine koştu. Profesör Lee gümüş saçlı, güler yüzlü bir bilim insanıydı. Beyaz bir önlük ve geko şeklinde bir broş takıyordu. "Profesör Lee!" diye seslendi Maya. "Duvarımızda bir geko var ve süper kahraman gibi tırmanıyor!" Profesör Lee kıkırdadı. "Hadi bir bakalım," dedi ve not defterini aldı. "Bilim tamamen soru sormakla ilgilidir."

Duvara döndüklerinde geko hâlâ oradaydı, şimdi dinleniyordu. Profesör Lee ayaklarını işaret etti. "Yakından bak, Maya. Geko parmaklarında, görebileceğin her şeyden daha küçük minik tüyler var." Maya büyüteciyle gözlerini kısarak baktı. "Onları göremiyorum," dedi. "Çok küçükler," diye açıkladı Profesör Lee. "Ama o tüyler minik kuvvetlerle yüzeylere tutunur. Gekolar işte böyle tırmanır."

Maya'nın gözleri parladı. "Yani milyonlarca minik el tutunuyor gibi mi?" diye sordu. Profesör Lee başını salladı. "Aynen! Ve bu kuvvetler neredeyse her yüzeyde işe yarar, pürüzsüz camda bile." Maya bir an düşündü. "Bunu herkese göstermek istiyorum!" dedi. "Açıklamak için bir şey yapabilir miyiz?" Profesör Lee gülümsedi. "Elbette. Bir gösteri yapalım."

Maya ve Profesör Lee malzemeleri topladı: pürüzsüz bir tahta, bir cam parçası ve geko tüylerini taklit eden özel bir bant. Maya'nın en iyi arkadaşı Sam geldi. Turuncu kapüşonlusunu ve roket sırt çantasını giymişti. "Bütün bunlar da ne?" diye sordu. "Bir geko bilim projesi!" dedi Maya. "Yardım edebilirsin!" Sam sırıttı. "Harika! Bir şeyleri tutmakta üstüme yoktur."

Birlikte çalıştılar. Maya özel bandı dikkatlice küçük bir oyuncak gekoya yapıştırdı. "Bu bantta geko tüyleri gibi minik çıkıntılar var," diye açıkladı Sam'e. "Bastırdığımızda tutuyor!" Sam tahtayı sabit tuttu. "Hadi deneyelim," dedi. Maya oyuncak gekoyu cama bastırdı. Yapıştı! "İşe yarıyor!" diye sevinçle bağırdı. "Tıpkı gerçek bir geko gibi!"

Sonra farklı yüzeyleri denediler. Oyuncak geko tahtaya, cama ve hatta metal bir kaşığa yapıştı. Sam çok şaşırdı. "Nasıl tutunuyor?" diye sordu. Maya bandı işaret etti. "Minik çıkıntılar yüzeye çok yaklaşır. Sonra minik kuvvetler onları birbirine çeker. Gekonun sırrı bu!" Sam başını salladı. "Yani sihir gibi, ama bilim!"

Maya açıklamasını prova etti. "Geko ayaklarında seta denen minik tüyler vardır," dedi büyütecini kaldırarak. "Bu tüyler daha da küçük uçlara ayrılır. Gekonun duvarlara yapışmasını sağlayan bir kuvvet oluştururlar." Profesör Lee dinledi ve gülümsedi. "Anladın işte, Maya! Sen gerçek bir bilim insanısın." Maya ışıldadı. Keşfini herkesle paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Bilim şenliği günü geldi. Maya gösterisini bir masaya kurdu. Geko ayaklarının çizimleriyle bir poster ve yapışkan bantlı bir geko maketi hazırlamıştı. Sam yanında durdu, yardıma hazırdı. "Harika olacaksın," dedi. Maya derin bir nefes aldı. Biraz heyecanlıydı ama çoğunlukla çok heyecanlıydı.

Kısa süre sonra arkadaşlar ve aileler etrafına toplandı. Maya net bir sesle konuştu. "Bu bir geko," dedi maketini işaret ederek. "Gekolar duvarlara tırmanabilir çünkü ayaklarında minik tüyler vardır. Bu tüyler özel kuvvetlerle yüzeylere tutunur." Bandın cama nasıl yapıştığını gösterdi. "Gördünüz mü? Minik çıkıntılar yapışmasını sağlıyor!" Herkes izlemek için yaklaştı.

Sam tahtayı tutarken Maya farklı malzemeler üzerinde gösteri yaptı. "Cama, metale ve hatta plastiğe bile yapışıyor!" dedi. İnsanlar alkışladı. Bir çocuk, "Gerçek bir gekoyu yapıştırabilir misin?" diye sordu. Maya güldü. "Hayır, ama onlardan öğrenebiliriz. Bilim insanları yeni tür bantlar ve robotlar yapmak için gekoları inceliyor!" Kalabalık etkilendi.

Profesör Lee arkadan izliyor, öğrencisiyle gurur duyuyordu. Sunumdan sonra yanına geldi. "Harika açıkladın, Maya," dedi. "Ve doğanın bilime nasıl ilham verdiğini gösterdin." Maya ona sarıldı. "Bana öğrettiğin için teşekkürler," dedi. Sam Maya'yla çak yaptı. "Muhteşemdin!" dedi. Maya mutlu ve gururluydu.

O akşam Maya bahçesinde oturdu, gekoyu yeniden izledi. Geko duvara tırmanıyor, minik böcekler yakalıyordu. Maya gülümsedi. "Sen de küçük bir bilim insanısın," diye fısıldadı. Şaşırtıcı numaraları olan diğer canlıları düşündü. "Hepsini incelemek istiyorum," dedi kendi kendine. Büyüteci gün batımında parıldadı.

Maya'nın bilim projesi şenlikte bir kurdele kazandı. Ama daha da önemlisi, keşfetme sevgisini paylaşmıştı. Arkadaşları artık gekolara yeni bir hayranlıkla bakıyordu. "Bilimi eğlenceli hale getirdin," dedi Sam. Maya sırıttı. "Doğa zekice fikirlerle dolu," diye yanıtladı. "Sadece yakından bakmamız gerekiyor." Geko tişörtüne dokundu ve gurur duydu.

O günden sonra Maya büyütecini her yere taşıdı, her zaman keşfetmeye hazırdı. Büyük keşiflerin küçük canlılardan gelebileceğini biliyordu. Ve ne zaman bir gekonun duvara tırmandığını görse, onu tutan minik tüyleri ve dünyaya bakışını değiştiren büyük fikri hatırlıyordu.